

Marja Luukkonen: Kaukaisen saaren varjo
Tammi 2004.

Varjon paluu

Kaukaisen saaren varjo on jatkoa viime syksynä ilmestyneelle fantasiakirjalle Varjo ei unohda, jossa selvitettiin salaperäisen varjon mysteeriä. Marja Luukkonen on kirjoittanut jatko-osan, jossa tarinan päähenkilö Kalle seikkailee taas varjon kanssa. Edellisessä kirjassa kotimatikalle päässyt varjo ajatuu myrskyn mukana rannikolle. Kalle saa varjon käsiinsä ja ymmärtää, että hänen on toimitettava varjo Kandoraan. Matka on pitkä ja kivikkoinen, ja perille päästyään Kalle alkaa pikku hiljaa ymmärtää, että Kandorassa ei kaikki sittenkään ole kohdalla.

Kaukaisen saaren varjo on seikkailu jossa on mukana niin taikuutta kuin velhojakin. Kalle on sympaattinen kaveri, rehti ja suoranuottinen suomalaispoika, joka pärjää hyvin maailman myrskyissä. Luukkonen hallitsee kirjoittamisen, teksti on sujuvaa ja kerronta luontevaa. Ja kuitenkin pidin ensimmäisestä osasta enemmän. Jatko-osan tarinarakenteeseen on hiipinyt jonkin verran – eniten Kallen hahmoon liittyviä – piirteitä, jotka synnyttävät keinotekoisuuden vaikutelmaa ja nakertavat tarinan uskottavuutta. Tarina-juoni-asetelma on jonkin verran monimutkaisempi kuin ensimmäisessä osassa, kaksi saarta ja kaksi kansaa, joiden mysteeriä Kalle yrittää selvittää. Vauhdikkaiden tapahtumien perusteella itselleni syntyi jonkin asteinen vaikutelma siitä, että Kalle alkaa muistuttaa pikkunäppärää seikkailijaa, joka selviää mistä tahansa. Oli kyseessä sitten tukilla melominen keskellä valtamerta tai arvoitusten selvittäminen. Ja jonkin verran itseäni jäi vaivaamaan myös se, että sinänsä persoonallisen loppuratkaisun myötä osa tarinan uskottavuudesta katosi pois.

Jälleen kerran huomaan pohtivani mikä sitten tekee fiktion maailmasta luonnollisen ja uskottavan. Viihdyttävyyys, vauhdikkuus ja hyvä tarinan kerronta eivät tässä ole ongelmia, on vain joitakin (em.) pikkuseikkoja, jotka aikuisen lukijan silmään särähtävät. Toisaalta taas kriittinen aikuislukija ei välttämättä enää muista, mikä on lasten ja nuorten mielestä "hyvää" ja uskottavaa tekstiä.

Maria Loikkanen